

Lovas István: Könyv a világ legveszélyesebb emberéről V.

2017 március 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Andreas von Rétyi: „George Soros A multimilliárdos, globális hálózata és a világvége, hogyan azt

ismerjük” című könyvének ismertetése

Folytassuk a Lét és látszat címet kapott fejezetének ismertetését, amely Soros látszólagos és valódi énjének elemzéséről szól. Soros könyveiben nem egyszer igazságokat hangoztat, a spekulánsok gyakorlatát is támadva. Azaz olyan elveket vall, amelyek saját gyakorlatával ellentétesek. A lét és látszat ellentéte. Mint amikor gyakran azt hangoztatja, hogy a gazdagoknak több adót kellene fizetniük. Ellentétben a tényleges Sorossal, aki menekül az adófizetés elől.

Egy CNN-interjúban tették fel neki a kérdést: „Támogatja Obamának azt a javaslatát, hogy növelje a gazdagok adóját?”, mire Soros magától értetődően válaszolta: „Igen, sőt nagyon is...” Majd utána még azt meg is magyarázta, mint az megtalálható a Rétyi-könyv 65. oldalán.

Annál kínosabb volt számára a saját adóelkerülésére vonatkozó leleplezés, 2015 áprilisában. Mint kiderült, ugyanez a Soros éveken át késleltette saját adóbefizetéseit. Ami skizofrén állításnak, vagy valamilyen megkésett áprilisi tréfának hat Soros kijelentéseinek fényében. Csakhogy az erre vonatkozó információ megkérdőjelezhetetlen. Soros egy Bloomberg-jelentés szerint éveken át adókibúvót használt: a kifizetéseket ügyfelei kontójára vitte át úgy, hogy azon az illetékeket folyamatosan visszainvestálta az alapjába. Azok összesen 13,3 milliárd dollárt tettek ki. Ha valaki ezt évi egy dollárra számítja át, akkor Soros „a világegyetem egész történetét” lefedte vele, teszi hozzá gúnyosan a szerző.

Az amerikai adótörvény lyukait már 2008-ban bezárták, amelynek következtében Sorosnak 6,7 milliárd dollárt kellett utólagosan befizetni. A Bloomberg ezzel kapcsolatban kereste Sorost, hogy mi a véleménye erről, de ? nem nyilatkozott. 2011-ben még a gazdagok megadóztatását követelte és azt mondta: „Nekem is több adót kellene fizetnem”. Tekintettel a tényállásra, írja von Rétyi, az ilyen kijelentések csak egyetlen névvel írhatók le: a szélhámosossággal. De ugyanez a kettősség mutatkozik meg Soros minden tevékenysége terén. Miután az égbe menesztette a megújuló energiaforrásokat és démonizálta a fosszilis tüzelőanyagokat, mit tett utána? Szénbe fektetett be.

A könyv következő, 4. fejezetének szintén nagyon izgalmas címe: „Nyílt Társadalom alapítványok: George Soros »árnyékkormányai«”.

A fejezet ezzel a felütéssel kezdődik: „George Sorosnak van víziója. Meg akarja változtatni a világot – természetesen első sorban úgy, ahogyan azt jónak látja. Célja ennél az, hogy nyílt világtársadalmat tudjon megvalósítani. Saját szavaival, olyan társadalmat, amelyben a demokráciáról és a véleményszabadságról gondoskodnak és azt ápolják, ahol az emberi jogok és a jog uralma az első, és egy olyan társadalmat, amelyet a kölcsönös megértés és a nemzetközi együttműködés fémjelez... Fennkölt célok, és senki nem vitatná, hogy kifizetődő mindezért cselekedni is.” Majd így folytatódik a szöveg: „De hát ennek megvalósításához nem sok embernek van pénze. Soros a kevesek egyike, akinek van. És készen is áll arra, hogy a világot ezen pozitív értelemben vigye előre. Aminek még hinni is lehetne, ha nem lennének ott Soros múltjában azon kínos tények, amelyek mindennek az ellenkezőjét bizonyítják.

Miért is lenne éppen a világméretű spekulációban tevékenykedő ember egy szemvillantás alatt abban érdekelt, hogy hirtelen a másik érdekeit képviselje? Nem lehet, hogy ? »sokkal inkább az az ember, aki eladta lelkét az ördögnek és szíve helyett egy hideg követ visel...?«

Vagyis mennyire ?szintén válhat egy spekuláns filantróppá? Von Rétyi emlékeztet arra, hogy a világnak már sok jótét kellett elviselnie, és ettől az egyáltalában nem lett jobb. Sőt. Az ellenkezője. De okosabb se lett tőlük.

„Sorosnál egyfajta sajátos kettős mércét látunk, ha egyáltalában az ? esetében lehet morálról beszélni. De álszent cselekedetei arra készítetnek bennünket, hogy filantróp vállalkozásait alaposabban szemügyre vegyük”, írja a szerző, levonva az általa megtett vizsgálódás azon eredményét, hogy az, „ami ebből kiderül, alig volt várható”.

Amikor Soros egy célt körvonalaz, akkor az igen egyszerűen és igen kíváncsian hangzik. Vizsgálatát térségünkönél kezdi, ugyanis „Soros első sorban a kelet-európai országokban tevékenykedik különösen nagy intenzitással, alapítványai óriási hálózatával. E térségben meg akarja nyitni a társadalmakat, természetesen az emberi jogok, a szabad véleménynyilvánítás és demokrácia értelmében. Ismételtén kérdezték tőle arról, vajon ezzel rossz lelkiismeretét akarja-e megnyugtani, és minden esetben a válasz csaknem azonos volt.

A pénzügyi piacon történő tevékenységeit azzal mentegeti, hogy ? betartja az ott uralkodó általános

játékszabályokat, amelyeknél nincs helye a morális aggályoknak. Aminek ellene mondanak természetesen azon károk, amelyeket Soros spekulatív magatartása okoz. ? maga azt fejt ki, hogy a valós világ mindenfajta erkölcsi kételyek nélkül működik, ami némileg ellene mond korábbi állításainak, amelyek értelmében még saját cselekedeteinek káros potenciálját is elismeri. Nem beszélve arról, hogy saját tevékenységének legfőbb motorja a haszon maximalizálása.”

Von Rétyi ezután közelebb?l megvizsgálja, a spekuláns milyen szerepet játszott az orosz rubel 1998-as összeomlásában. Soros akkor a rubelnek 15-20 százalékos leértékelését követelte, amivel „nyilvánvalóan el?készítette némileg megkésett születésnap ajándékának begy?jtését”. A spekuláció következtében az orosz állam fizetésektelenné vált, és ez végül a rubel értékének hatvanszázalékos csökkenéséhez vezetett, mégpedig néhány órán belül. Ennek eredményeként több millió orosz állampolgár elveszítette nyugdíj-megtakarítását, miközben Soros spekulációjával csinos összeg? profithoz jutott.

„Csak nem azt akarthatta, hogy az azt megel?z? évben az orosz piacokon elvesztett kétmilliárd dollárját így szerezzék vissza?” – kérdezi von Rétyi, aki azután összeveti a történések tényét azzal, hogy mindez miként szerepel a Wikipedián. Ebben az internetes enciklopédiában az olvasható, hogy Soros „csupán” kiváltója volt a válságnak, majd pedig nyilvánosan a rubel drágulása ellen szólt. Csakhogy, írja a szerz?, éppen ez a „csupán” hajította le azt a követ, amelynek eredményeként megindult a k?omlás. Egy azonban kétségtelen. Soros Oroszország esetében pontosan úgy cselekedett, mint más esetekben, azaz minden tekintet nélkül mások veszteségére.

A könyv következő? „Államtalan államférfi: Robin Hood vagy Robbing Hood?” alfejezetét azzal kezdi, hogy Soros *Krisztina Koenennel* folytatott, könyv alakban megjelent beszélgetésében elmondja, saját egoista lényének túlságosan kevés az, hogy csupán a saját érdekeivel foglalkozzon, és ezért hozott létre hálózati alapítványokat. Id?s korban szelte keresztül-kasul a földgolyót, hogy jöv?képét terjessze, el?adásokat tartson, interjúkat adjon, mindig és mindenhol hasonló kijelentéseket téve terveivel és céljaival kapcsolatban. Eközben hálózatát több tucat országban hozta létre. Miközben úgy tüntette fel magát, mint egyfajta Robin Hood, aki a nagy piacokról lefözlött nyereséget szétosztja az arra rászorulóknak között. Vagy másként kifejezve, mint egy gigantikus méret? bél, ahogyan Soros egyszer magát hozzá hasonlította. Így azután egy balliberálisoként kategorizált multimilliárdossá vált. De vajon tényleg ez mindaz a motiváció, amely Sorost hajtja?

E kérdés feltevésének jó okai vannak, és ezzel jó okok a kétkedésre is, ami miatt a modern Robin Hood helyett megkapta a Robbing Hood, azaz a rabló gengszter becenevet is.

Az kétségtelen, hogy bolygónk egyik leggazdagabb emberét irigylik is, és ennek következtében mellékes támadásoknak is ki van téve, de azért egyáltalában nem illegitim feltenni a kérdést valódi indítékait illet?en.

A megaspekuláns Soros második létében filozófusként, emberbarátként és befolyásos, nem választott politikusként talált magának feladatkört. Az évek hosszú során Soros jól megszervezett és strukturálisan kiépített globális hálózatot hozott létre, hogy egy nyílt társadalomról az általa vallott elképzeléseit tettekbe váltsa.

Els?ként a Nyílt Társadalom Intézetet (OSI) hozta létre, amib?l kés?bb a Nyílt Társadalom Alapítványok (OSF) névvel létrehozott intézmény lett, amelyet els?sorban a közép- és kelet-európai térségben állított fel. Els? alapítványát 1980-ban hozta létre.

Abban az évben a fokvárosi (Dél-Afrika) egyetemet multikulturális intézetté segítette átalakítani, és ott 80 ösztöndíjat hozott létre fekete diákoknak. A terv nem sikerült az apartheid országban, de Sorost ez nem hangolta le, és évekkel kés?bb Dél-Afrikában ismét egy másik alapítványt hozott létre.

1980 volt az az év is, amikor Kelet-Európában kezdett el aktívvá válni, hogy az ottani ellenzékiet támogassa és a diktatúra ellen harcoljon. Soros adómentes alapítványait önálló (autonóm) intézményekként kategorizálták, amely esetben a szálak 1994 óta a Nyílt Társadalom intézeteiben futnak össze, amelyek központja New Yorkban van, de további központok vannak még Baltimore-ban, Washingtonban, Budapesten, Brüsszelben, Londonban és Párizsban. Az alapítványi hálózat a hajdani keleti tömb országaira összpontosít.

A szerz? ezután tér Kelet-Európa alfejezetében az e térségben kifejtett tevékenysége részleteire, amelyek?l a jöv? héten olvashatnak a hetilapban, amelyet az MSZP–SZDSZ „rezsím regnálása” idején totális reklámtilalom sújtott.

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

NYOLC MENEKES
KÖNYVESHÁZ

Ajánló